

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 17. SZÁM, 2009. ÁPR. 26.

Kedves Testvéreim!

Az emberek gyakran álmodoznak az ideális életről. Például hogy kellene egy hely, amit otthonnak lehet nevezni. Ha ez megvan, akkor kellene egy autó, utána egy kis kert... Ezek a dolgok mind kellene ahhoz, hogy az ember jól tudja magát érezni ebben az életben. Az Ige János evangéliumában több helyen is beszél az életről, sőt azt is kimondja, hogy az emberek mozgatórugója is éppen az élet utáni vágyakozás. És az

lehetőségét (Jn 3,1-21). A samáriai asszony is, akivel Jézus a kútnál találkozott, az élet után kívánczik, mégpedig az olyan élet után, amelyben nincs többé megterhelő, véget érni nem akaró kínlás és küszködés. Nem kér mást, mint szabadulást a mindennapi robotból (Jn 4,1-42). Az az ötezer ember is, akit Jézus két halból és öt kenyérből jóllakaltott, elszántan ered Annak a nyomába, Aki bőségesen adott nekik kenyeret (Jn 6). És ezt az élet utáni vágyat láthatjuk

Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én igémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.

Bizony, bizony, mondom néktek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak.

Jn 5,24-25

élet szeretete nem csak abban merül ki, hogy az ember szeretné megtartani, megőrizni az életét, hanem hogy egy intenzívebb, teljesebb, tökéletesebb életet szeretne elérni. Az ilyen beteljesedett, szabad, örömteli, szeretettel teljes élet utáni szomjúság az, ami János evangéliumának a nagy témája, és több helyen is olvashatunk arról, hogy a Jézussal találkozókat ezt az életet keresik.

Például az öreg bölcs Nikodémus is ezért keresi fel Jézust. Mivel hatalommal bíró és vezető pozícióban levő ember volt, feltételezhetjük, hogy jó életkörülmények között élt, mégis elmegy Jézus után, mert megérzi Nála az élet

Lázár feltámasztásánál is, amikor Lázár nővérei, Mária és Márta lázadnak a halál kegyetlen valósága ellen, ami tönkreteszi mindazt, amit szeretünk, amihez, akihez ebben a világban kötődünk, és felróják Jézusnak, hogy nem védte meg barátját a halál elől (Jn 11).

Húsvétkor valami felfoghatatlanul csodálatos dolog történt. Egészen húsvétig mindenki meg volt győződve arról, hogy a világon a legnagyobb hatalom a halál. A halál ellen nincs orvosság, a halál elől senki sem menekülhet el. Jön ez a félelmetes hatalom, és minden ellenálást legyőzve mindenkit levág: királyt és szolgát, gyermeket és öreget, gazdagot

és szegényt egyaránt.

Jézus azonban húsvét vasárnap bebizonyította, hogy ez nem igaz. Ő erősebb, mint a halál. Hogy ez így van, annak Ő jelét adta már korábban is, amikor halottakat támasztott fel. Azok a halottak azonban utóbb még egyszer meghaltak. Az csak messiási jel volt az Ő isteni hatalmáról. Amikor azonban Jézus feltámadt, akkor keresztül lépett a halálon, sőt rálépett a halál nyakára és végérvényesen legyőzte azt (1Móz 3,15). Ő nem maradhatott a sírban, mert Isten. Csak azért halt meg, mert egyedül halálával szerezhette nekünk elégtételt a bűneinkre. De utána mintegy lerázta magáról a halált, legyőzte a hatalmát, uralkodik felette, éppen ezért hatalma van ahhoz, hogy élővé tegyen minket, embereket már itt ezen a földön, és kiszabadítson bennünket is a halál hatalmából.

Talán ellentmondásnak tűnik az, hogy Jézus élővé teszi a még élő embereket, de tudnunk kell, hogy amikor Isten halálról beszél, akkor nem arról van szó, hogy a pulzus lüktet-e még valakiben, vagy megállt. Isten az élet és a halál közötti nagy határt egészen máshova helyezi, mint az emberi tudomány vagy megfigyelés. Nem a meghalásról, mint fizikai folyamatról van szó, hanem a halálról, mint állapotról! A Biblia alapvetően fontos tanítása az, hogy az Isten ellen fellázadt ember olyan, mint egy halott. Lelkileg halottá vált. Vagyis érzéketlen, tehetetlen, nem tud tenni semmit, sőt őt tehetik ide-oda. Nem tud ellene tiltakozni sem, mert halott. Nem hall, nem lát, nem beszél. Amikor elváltuk magunkat a bűn által Istentől, ebbe a lelkiállapotba

kerültünk. Az ember az Istennel való közösségre lett teremtve, mégis az Istentől való elszakadottságban él. Ez pedig egy olyan létforma, amelyikből hiányzik az örökélet.

Jézus egyebek között azért is jött utánunk ide a földre, hogy újra hozzáférhetővé tegye számunkra az elveszített életet. Ő maga többször beszélt erről: „*Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is, él.*” (Jn 11,25); „*Én vagyok az út, az igazság és az élet.*” (Jn 14,6). Aki Jézussal a hit által kapcsolatba kerül, abba beleárad Jézus isteni élete, és az ilyen addig halott ember megelevenedik, feltámad. A lelkileg halott lelkiképpen megelevenedik, új életet kap. A Szentlélek eleveníti meg így az embert. Nem csak hallja, hanem meghallja az ember, hogy Isten kihívja őt a sírból, a halál állapotából, és életre kel a szava által. „*Aki hallja az én igémet, és hisz abban, aki elküldött engem, az átment a halálból az életbe*” – mondja Jézus. Tehát, aki elhiszi, hogy Jézus az, akinek az Atya kijelentette, hogy „*Ő az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, Őt hallgassátok!*” (Mt 17,5; Mk 9,7), aki ezt komolyan veszi, hallgatja és követi Jézust, az átment a halálból az életbe. Ez azt jelenti Testvéreim, hogy az ilyen ember kezdi érteni Isten gondolatait. Olvassa a Bibliát és kihallja belőle az élő Isten hozzá szóló szavát. Addig ilyen nem volt. Most már tud beszélni. A halott nem tudott. Most már tud mozdulni, amikor mozgósítják. Teszi azt, amit Isten neki mondott. Örömmel engedelmeskedik. Él, lelkileg. Ezt a fordulatot nevezi az Újszövetség

újjászületésnek is.

Hadd kérdezzem meg: Mi már átmenünk ezen a csodán, vagy még van hatalma a halálnak az életünkön, látszanak a jelei az életünkön? Erre a kérdésre nem is olyan nehéz válaszolni. Nézzük először, hogy mik lehetnek az élet jelei. Például ma beszéltünk már a mi élő Urunkkal? Aki él, az beszél, s aki hozzánk a legközelebb áll, azzal szoktunk szót váltani. Akiknek már van ilyen új élete, az tudja, hogy micsoda kiváltság, hogy nincs egy olyan pillanat sem az életemben, amikor magamra maradnék. Mindig az én hatalmas Uram jelenlétében élhetek. A legelképezetőbb helyzetekben és időpontokban is megszólíthatom Őt, és Ő nem süket, nincs távol. Mindig hallótávon belül van, és válaszol. Észrevehetem az Ő keze munkáját az életemben. Hogyan óv valamitől, hogy bátorít valami másra, hogy nyit ki ajtókat előttem ott, ahol nem is tudtam, hogy ajtó van, és hogy zár be olyanokat, amiken minden áron be akartam menni, mert azon bemenni nekem nem jó.

Most nézzük a halál jeleit. Ilyen jel lehet például a békétlenség. Hogy az embernek a szíve mélyén nincs belső békesége. Vagy az elégedetlenség. Amikor valaki a sorsával elégedetlen, sajnálja önmagát. Vagy a reménytelenség. Vagy például egy nagyon tipikus jele a halálnak a harag, a megrögződő, elmúlni nem akaró haragos indulat valaki iránt. Azt mondja Jézus, aki haragszik az atyjafiára, méltó az ítéletre. Milyen félreérthetetlenül mondja Isten az Ő Igéjében: „*Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait. A*

ki nem szereti az ő atyjafiát, a halálban marad. A ki gyűlöli az ő atyjafiát, mind embergyilkos az: és tudjátok, hogy egy embergyilkosnak sincs örök élete, a mi megmaradhatna ő benne.” (1Jn 3,14-15 Károli ford.) Tehát, ha valakit nem tudok szeretni, ez is a halál jele, mert a halott lélek nem tud szeretni, a halott lélek nem tud örülni, a halott lélek nem tud türelmes lenni, a halott léleknek nincs békessége.

Lehet, hogy most valakik azt mondják magukra, hogy „ezek alapján, ha most halnék meg, akkor elkárhoznék.” De Testvérem, Te, aki most ezt mondod magadra, hallod-e szíveddel, a hiteddel Jézus beszédét, hogy Ő már elkárhozott helyetted. Amiért Isten Téged elítélné, azért Ő már elítéltetett, a Te ítéletedet is magára vette, tehát Neked sem kell többé ítéletre menned. Ha ezt az beszédét Jézusnak most meghallottad a szíveddel, ha a szívedbe fogadod, ha most elhiszed, hogy ezért küldte el Isten az Ő Szent Fiát, akkor Te most átmentél a halálból az életbe. Aki pedig átment a halálból az életbe, annak üdvössége van. És ez meg is látszik rajta. A gondterhelt arcon mosoly fakad, felszáradnak a könnyek, lecsillapodnak az indulatok, fölenged a gyűlölet, és boldoggá válik az élet. Ilyen érzés életre támadni. Hadd legyen mindannyiunknak része újjászületésben, hadd legyünk egyek Krisztussal, és hadd tudjunk az örökkévalóság erőivel visszamenni a mindennapokba szeretni, szolgálni, örömet szerezni a többi embernek.

Ámen!

(Elhangzott 2009. március 19-én)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól (a nyári időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnájában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A Zsinati Tanács április 18-i ülésén sajnos nem született döntés gyülekezetünk ügyeivel kapcsolatban. **Egyházunk püspöke, Ft. Fazekas László május 16-án készül találkozni gyülekezetünk presbitériumával,** amikor is egy egyházi konferencia kapcsán fog Prágában tartózkodni.

– **Május elején beindulhat a későbbiekben vasárnapi iskolaként működtethető gyermekmegőrző.** Kérjük a gyülekezet tagjait, kisgyermekes ismerőseik közt minél tágabb körben terjeszték az ecélből összeállított tájékoztatót és kérdőívet, hogy Anyák napján beindulhasson a gyermekmegőrző.

MEGEMLÉKEZÉS

Április 22. a Jom Hásoá, a pusztítás gyásznapja Izraelben. Hatmillió gázkamrában és munkatáborokban elhunyt zsidó emberről emlékezünk meg ezen a napon.

NEM WITZ

Az egyik cseh sörgyár legújabb reklámszlogenje: „*A világ megbolondult*”. A szélsőjobboldaliak hétvégi találkozásán Ústí nad Labem-ben ugyanez az érzés volt.

Az első élmény a neonácik szónoklata volt. Németek is szónokoltak, ami több cseh „testvért” is meglepett. „*Némá’, egy szavát se értem,*” csodálkozott az egyik bőrfejú. Ennek ellenére vad tapsba kezdett a német szónoklat után. Hisz mindenki tapsol – ő se akar különbözni a többiektől. Érdekes volt az is, hogy a német szónoklatokat hangosabb taps követte, mint a cseheket.

Röviddel a felvonulást követően a rendőrség őrizetbe vett néhány romát, akik pár méterre a rendőrörstől autót raboltak ki. Nagyon meglepődtek, amikor egyszercsak körülvették őket a kommandósok. „*Szemét rasszisták! Mi ez, ha nem holokauszt?!*” – üvöltötte az egyik őrizetbe vett.

Szóval mondom, a világ megbolondult.

Jan Vaca újságíró, MF Dnes

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP